

tog hensyn til de ressourcestærke brugere og ikke så meget til misbrugerne.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg respekterer fuldt ud den måde, man har valgt at opbygge sit demokrati på – det må hvert enkelt parti selv afgøre – og derfor var det også bare argumenterne, jeg spurgte til.

Jeg kunne forstå, at man mener, at man skal beskytte nogle få, der kan komme ud i et misbrug, og det mener man så gøres bedst ved et forbud. Skulle det forstås sådan? Tror man, at man bedre beskytter de svage ved et forbud end ved at have statskontrol med, hvad det egentlig er, der bliver solgt? Og er man slet ikke nervøs over den situation, vi ser i dag, hvor hashen i stigende omfang bliver solgt sammen med hårde stoffer?

Jeg er enig i, at der også var opgør om markedet, før Pusher Street blev lukket. Men trods alt havde man dog på Pusher Street en adskillelse mellem hash og hårde stoffer, og det, vi ser nu, er, at der i langt større omfang bliver solgt hårde stoffer sammen med hashen, og at de, der sælger stofferne, har en interesse i at gøre folk afhængige.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jamen det, at hash bliver solgt sammen med hårde stoffer, skal ikke medføre, at vi legaliserer hashen. Vi skal da bekæmpe den sammenblanding endnu mere, end vi gør i dag, og derfor siger vi, at der ikke er behov for flere rusmidler. Hvorfor legalisere noget, der medfører et stort misbrug? Derfor siger vi stadig nej til en legalisering.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål, så jeg giver ordet til fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

For nogle år siden var jeg med Folketingets Retsudvalg i Holland, og inden det besøg var jeg af den klare opfattelse, at det at afkriminalisere hash ikke var nogen godt idé. Men de folk, vi talte med i Amsterdam, beskrev opdelingen af markedet, der havde som konsekvens, at for det første var man bruger af hash og ikke misbruger, og for det andet førte det, at man brugte hash, ikke til brug af andre stoffer, og det førte heller ikke brugeren ind i kriminelle miljøer.

Vi tog så en større debat i partiet og kom frem til, at partiet som sådan skulle have den politik, at hash skal afkriminaliseres a la den hollandske model.

Vores begrundelse herfor er for det første, at hvis man får den adskillelse, så bliver de unge ikke ført ind i et kriminelt miljø og udsættes for den risiko, at de bliver tilbudt andre stoffer.

Kl. 20.30

Vi kan se, at antallet af misbrugere i Danmark er stigende, det er voldsomt. Jeg ved, at der er mange af ordførerne, der meget, meget eftertænksomt – og respekt for de holdninger – siger, at tilgængeligheden, hvis vi åbner op, bliver for stor.

Jeg kan fortælle ordførerne, at uanset hvilken flække man bor i i Danmark, så kan man, hvis man vil, finde ud af, hvor man kan købe det næste halve gram. Der er ingen diskussion, hvis man vil have det, så kan man få det. Det, der bare er problemet, er, at man så køber det et sted, hvor man, hvis der er udsolgt den dag af det grønne eller det brune, eller hvad det nu hedder, får tilbudt noget andet. Og problemet er bare det, at man ikke ved, hvad det så er, man får. Problemet er, at man får et godt forhold til den pusher, man i øvrigt køber fra, og herregud, man har det jo fint sammen, og så køber man det, der så fører en videre ned ad slisken.

Det er grundlæggende et problem, at vi har en ungdomsårgang, som ikke aner, hvor farligt hash er. For det er farligt. Jeg hopper ikke på den der med, at man selvfølgelig bare kan tage det, og at det ikke gør noget. Jo, det gør noget. Når jeg er rundt på de psykiatriske hospitaler, er der så mange unge, der har hashpsykoser, som får ødelagt deres sind, fordi den oplysning, de unge får, er: Det er forbudt, du må ikke. Der er ikke nogen, der fortæller en ung, hvad forskellen er på at være bruger og misbruger.

Jeg kan forvise de tilstedeværende om, at det ville betyde noget, hvis vi gav de unge den oplysning, at hvis du ryger mere end en gang hver 14. dag, så er det den direkte vej til at blive misbruger, og hvis du regner med at skulle tage en uddannelse, og du så ryger om søndagen, så kan du ikke lære noget hverken mandag, tirsdag eller onsdag. Er der nogen, der fortæller de unge det? Nej, for det er forbudt.

Der er problemet. Vi lyver over for de unge, og hvad kan vi se af resultat? Hver fjerde ung bruger hash. Og hvad ved vi også? Mange af dem kommer i gang med noget andet. Det er simpelt hen en katastrofe, at vi hele tiden snak-